

en aarlig Besparelse paa ca. 195 000 Kr., og medens det foreslaaede særlige Tillæg vil være afviklet i Løbet af $8\frac{1}{2}$ Aar, vil Besparelsen paa §§ 8 og 34 være aarlig tilbagevendende, saa længe der ydes Dyrtidstillæg. Ændringsforslagene skønnes saaledes i det lange Løb at betyde en Besparelse for Staten.

Med Hensyn til, hvorledes Ændringsforslagene vil virke for de højere Invaliditetsprocenteres Vedkommende, udtales i Betænkningen »at Ændringsforslagene for Procenterne fra 60 til 100 + 2 Krøblingetillæg bevirker en stærkere Tilnærmelse til de nugældende Sætser end de i Lovforslaget foreslaaede. Ogsaa for 40 og 50 pCt.s Invaliditeter betyder Ændringsforslagene en — om end kun ringe — Forbedring. Det maa her særlig bemærkes, at saavel Lovforslaget som Ændringsforslagene for de 49 Personer af nævnte Kategorier, der oppebærer 1 Krøblingetillæg, medfører en ikke ubetydelig Nedgang: fra 118,90 til henholdsvis 75 og 85 Kr. og fra 140,90 til henholdsvis 112,50 og 115 Kr.; af disse 49 Tillæg er de 12 ydet for Tab af eet Øje. Men Udvalget har under sine Overvejelser ment, at Tab af eet Øje *uden* Komplikationer ikke i og for sig berettiger til større Erstatning, og gaar i øvrigt ud fra, at Invaliderenten forhøjes i Tilfælde af, at Tabet af eet Øje er forbundet med nervøse eller andre af Krigen foraarsagede Lidelser, eller Synsstyrken paa det andet Øje er nedsat. For de 100 pCt.s Invalider, der oppebærer mindst 3 Krøblingetillæg, vilde Ændringsforslagene imidlertid medføre en overordentlig følelig og efter Udvalgets Formening urimelig haard Nedgang, fra 301 og 344,70 Kr. til 265 Kr.«. For at bøde herpaa stillede Udvalget Ændringsforslag, gaaende ud paa at forhøje det disse Invalider efter Reglerne i § 8 tilkommende Tillæg med 50 pCt., det drejer sig kun om 11 Personer. Den maanedlige Forsørgelse for de paagældende, der for Tiden udgør 301, henholdsvis 344,70 Kr., vil herefter beløbe sig til 315 Kr. Det særlige Tillæg paa 360 Kr., der i Forslagets § 8, 3die Stykke, var foreslaaet til krigsblinde, faldt derefter bort.

Da tidligere værnepligtige Officerer og disses Enker ikke skønnedes at kunne falde ind under Bestemmelserne i Lov Nr. 351 af 7. August 1922, mente Udvalget det nødvendigt at tillægge disse en procentvis forhøjet Forsørgelse efter denne Lovs Regler og stillede et Forslag om, at »for